

КАК ДА БЪДЕМ ВЕРНИ НА БОГ

Дейвид Уилкерсън
26 Август 1991

„Затова, свети братя, участници на небесното звание, размислете за апостола и първосвещеника, Когото ние изповядваме, Исуса; Който бе верен на Този, Който Го постави, както беше и Моисей в целия негов дом” (Евреи 3:1-2).

Книгата Евреи предлага силно, живо слово за всички онези, които „са участници в небесното призвание”, което е следното: да чуеш небесата да те призовават.

Дори в този момент небесата призовават хора, които са свободни от материализма и глупостта на този свят. Това слово е отправено към християни, които не живеят за света, но се събуждат всяка сутрин, чувайки Исус да ги призовава при Себе Си. Те виждат всичко, което ги заобикаля и вътрешно викат: „Исусе, сърцето ми не е тук, бъдещето ми не е тук. Нищо в този свят не ме задоволява. Само Ти, Господи, си моя живот!”

Аз вярвам, че има много хора в тялото Христово, които не са вързани за нищо на тази земя. Можеш да им отнемеш къщата, банковата сметка, работата или бизнеса, всичко, освен дрехите на гърба, и въпреки това ще продължават да обичат Бог с цялото си сърце.

Но верността към Бог не е само желанието да загубиш всичко заради Него. Всъщност, Библията казва, че можеш да предадеш тялото си на изгаряне на стълб като свидетелство, но без правилния мотив, без любов в сърцето си, ти ще си умрял напразно (виж 1 Коринтяни 13:3).

Някои разглеждат верността просто като живот без похот и победа над грешните навици. Други смятат, че верността е да си постоянен в четене на Библията, молитвата, даването и посещението на църква. А други, че вярност е да правиш добро или да се пазиш чист, като избягваш всичко зло и нечисто. Но тези неща никога не могат да ни направят верни на Бог.

Ще попиташ: „Искаш да кажеш, че всичката ми борба срещу греха, цялата ми осветена служба на Бог и викане в молитва не се считат за вярност? Ако това не означава да си верен, тогава кое?”

Всички тези чудесни неща всъщност са заповеди от Словото и ние ще ги правим, ако сме верни. Но те, сами по себе си, не са същността на верността. Виждате ли, според Бог верността е невъзможна, освен ако не произлиза от вярващо сърце!

Искам да направя едно много просто изявление, което не можем да пренебрегнем, ако искаме да бъдем верни на Бог:

Не можеш да бъдеш верен на Бог, ако позволиш на някакво неверие да се вкорени в сърцето ти.

Неверието, дори в най-леката си форма, е омразно на Бог. Това е проклет грях, такъв, който унищожаваш душата. То пречи на Божието дело в нас и именно то е греха, който стои зад всяко отстъпление от Бог. Можеш да си напълно откъснат от всички земни придобивки и да копнееш в сърцето си за идването на Исус. Можеш да седиш под силна проповед и да пееш Божиите хваления в дома Му. Можеш да поглъщаш Божието Слово всеки ден. Но докато не се молиш така: „О, Господи, нека чуя слово във вътрешния си човек, нека повярвам, че мога да го приложа, и че то ще се превърне в живот за мен” – до тогава то няма да има никакъв ефект. Онова, което чуваш, трябва да бъде примесено с вяра.

„Но словото, което те чува, не ги ползва, защото не се съедини с вяра в онези, които го чува” (Евреи 4:2). Нека тези думи потънат в теб: „Докато онова, което четеш и слушаш в проповедите не се примеси с вяра, то няма да те ползва!”

Библията казва: „(Исус) е верен на Този, който Го постави, както беше и Моисей в целия Негов дом” (Евреи 3:2). По какъв начин беше измерена верността им? Как бяха наистина верни във всичко?

Те бяха сметени за верни, защото никога не се усъмниха в думите на небесния си Отец към тях. Те знаеха, че каквото Бог е казал, ще го направи, наистина ще го изпълни. Виждате ли, вяроност означава просто вярата, че Бог ще удържи на думата Си. В този смисъл Исус и Моисей „удържаха твърдо първоначалната си увереност докрай” (Евреи 3:14). Те нямаха ту силна, ту слаба вяра; ту гореща, ту студена; днес я има, утре я няма. Вярата им никога не се поклати, до самия край!

И точно както Исус беше верен в доверието Си към Отец, така и нашата вяроност ще бъде измервана: „А Христос – като Син над Неговия дом. Неговият дом сме ние, ако държим здраво дръзновението и похвалата на надеждата докрай” (Евреи 3:6).

Когато изпитанията ни се увеличат, а битката стане по-напрегната, плътта ни отслабва и с течение на времето много християни позволяват на страха и съмнението да се промъкнат в тях. Те губят увлечението си към Бог, детската си вяра в Него. На тяхно място в сърцата им нахлуват предпазливост и въпроси.

Когато погледна към оставащите от живота ми дни, аз виждам ограничено време. Повече от всичко искам да се радвам в надеждата, да остана верен докрай. Не искам да изляза като толкова много вярващи, които съм виждал, които пропиляха живота си, защото не знаеха къде стоят в Христос. Когато дойдеше техният край, аз мислех, че ще намерят някаква сила, нещо, което да ги освежи и да има каже, че са по-близо до срещата си с Господ. Вместо това, те си отидоха, хленчейки, защото не останаха верни докрай.

Нека споделя с вас как да станете верни на Бог и да запазите вярата през целия си живот. Ако искаш да бъдеш толкова силен в последния си ден, колкото си днес в присъствието Му, тогава обърни внимание на три неща:

1. Не слушай лъжите на дявола.

Трябва ежедневно да си припомним: „Имам враг, който иска да ме унищожи. Той е лъжец, измамник и съблазнител.“ Исус каза: „Дявола... беше от началото човекоубиец и не стоеше в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, от своето си говори, защото е лъжец и на лъжата баща“ (Йоан 8:44).

Исус ни представи „бащата на всички лъжи“, подбудителя на всеки измамен фалш. Всички лъжи са родени в пазвата на Сатана! А Бог ясно предупреди църквата Си, че особено в последните дни, дявола ще прекара цялото си време „обвинявайки братята“.

„И беше хвърлен големият змей, древната змия, наричан дявол и Сатана, който мами целия свят; хвърлен беше на земята... защото се хвърли долу обвинителят на нашите братя, който ги обвинява денем и нощем пред нашия Бог“ (Откровение 12:9-10).

Дяволът стои пред Бог 24 часа в денонощието, обвиняващ и бълващ лъжи срещу нас. Лъжите му имат за цел да разрушат мира и вярата ни в Бог. Библията казва, че той „изпусна от устата си вода като река след жената, за да направи да я завлече реката“ (стих 15). Това е река от лъжи! И дяволът иска да ни завлече с нея, като насажда съмнения в ума ни.

Сатана не си губи времето да лъже грешниците – те вече са поробени, държани в затвор чрез измамите му. Не, Сатана лъже онези вярващи, чиито сърца са насочени към Господ. Той насажда лъжи сред истински търсещите, сред Божиите светии. Всъщност, можем да стесним кръга още повече:

Сатана използва най-тънките си, убедителни лъжи срещу онези, които са решени да влязат в Божията почивка!

„Следователно, за Божия народ остава съботна почивка. Защото онзи, който е влязъл в Неговата почивка, той също си е починал от своите дела, както и Бог – от Своите. Затова, нека се постареем да влезем в тази почивка, за да не падне някой в същия пример на непокорство“ (Евреи 4:9-11).

„Почивка в Бог“ означава място на пълна вяра в Словото Му. Там няма борба, страх или съмнение. Това е трайна почивка, непрестанна вяра, че Бог е с нас, че не може да се провали, и че Този, Който ни призова, ще ни заведе до края.

Но точно когато си мислиш, че си на път да влезеш в новия живот на абсолютна почивка и вяра в Господ, че плътта ти е разпъната на кръст, че вече не вярваш на собствените си дела, а зависиш от Господ... се появява старата змия с комплект новоизмислени лъжи и обвинения. Съвестта ти започва да се вслушва в нея, а тя, използваща ужасни адски лъжи, оправдава или обвинява всичко, което правиш!

Целта на Сатана е вярата ти в Бог. Той знае, че ако позволиш на вярата си да порасне, това ще обезличи всичките му лъжи. И когато заставаш пред Бог и казваш: „Не искам нищо от този свят, а само Исус“, дяволът знае, че това е така, и то не само заради думите ти, но и заради действията ти, защото това вече не са само думи, а начин на живот.

Ако наистина си имал предвид онова, което си казал, тогава внимавай – целия ад ще се стовари върху теб! Дяволът ще идва при теб в молитвената ти стаичка, ще те следва в църквата, ще надвисне над теб на работното ти място и ще каже на демоничните си власти: „Кажете му тази лъжа... а сега онази!“ Чел съм за живота на много активни Божии хора и всички те казват, че Сатана е идвал при тях в най-продуктивните им, свети моменти, опитвайки се да ги унищожи с лъжи.

Ето някои от най-големите лъжи на дявола:

Лъжа номер 1: „Нямаш духовен напредък.“

Един глас ти нашепва: „Независимо от целия ти глад за Бог, себеотрицанието ти и цялото служение и проповядване, с които се занимаваш, не си напреднал в ходенето си с Исус. Все още си грешен, твърдоглав и егоистичен. Дадено ти е толкова много, а си се променил толкова малко. Няма да пораснеш духовно дори да доживееш 100 години. Нещо не е наред с теб. Другите растат и те надминават. Колко си фалшив само, какъв лицемер си. Ти си слаб, безгръбначен, лош християнин!“

Колко пъти дяволът е идвал при теб с тези лъжи? Преди всичко, възлюбени, ние не измерваме растежа си чрез растежа на другите. И второ – не дяволът е този, който трябва да ти казва дали порастваш. Всъщност, той нямаше да идва към теб с лъжи, ако ти не растеше!

Лъжа номер 2: „Твърде слаб си за духовна война.“

Дяволът ти казва: „Тази духовна война не е за теб. Ти си изхабен, изтощен и уморен. Нямаш силата да се биеш.“ И ти шепне всеки миг: „Изтощен... изхабен... на края на силите си... предай се... отпусни се... намали темпото... уморен... уморен... уморен...“

Данаил предупреди, че дяволът ще успява да изтощава светиите: „Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния“ (Данаил 7:25). Еврейската дума, използвана тук означава „да умориш ума, да изтощиш ума на някого“. Може би напоследък си чувал следния глас в главата си: „Аз съм умствено пресушен, сринат съм!“

Скъпи свети, това не е езика на победителя. Да, ние понякога се изтощаваме и уморяваме физически, но дяволът иска да използва това, за да ни изтощи духовно и да ни ограби от победата и радостта, които имаме в Святия Дух.

Истината е, че голяма част от духовното ни изтощение е причинено от тази адска лъжа! Сатана ти казва: „Не бъди толкова краен за Божиите работи, за изгубените и страдащите, за бедните и нуждаещите се. Не трябва да работиш толкова много. Просто се отпусни.“

Нещо не е наред – изтощаваш се. Ти трябваше да си почиваш. Трябва да имаш грях в сърцето си. Кое е ужасното нещо, скрито в теб?”

Може да попиташ: „Дейвид, Сатана инжектира ли същите тези лъжи в ума ти?” Да, абсолютно! Той се опитва да нахлуе, когато изучавам Словото и шепне в сърцето ми: „Ти не си добър пастир, нямаш истинската библейска почивка в душата си. Виж колко ти е трудно да получиш послание. Дейвид, уморен си, пресъхнал...”

Ако имаше вяра, дъщеря ти нямаше да ходи на лъче и химиотерапия. Нямаше да боледуваш от грип в продължение на седмици. Щеше да си толкова изпълнен със сила и откровения, че множества щяха да се тълпят при Бог! Просто си изхабен, имаш много малко вяра.”

Откъде идва всичко това? От бащата на всички лъжи, директно от бездната на ада! Сатана подлага вярата ни на съмнение, обвинява я и изрича лъжи против нея!

Лъжа номер 3: „Бог не е с теб, ти Си го наскърбил и отблъснал.”

Сатана прошепва: „Той все още те обича, но сега не е с теб. В теб има нещо невидимо, нещо, което не знаеш. Благословието и благоразположението Му не са с теб в момента.”

Дяволът ще те бомбардира с Божието Слово извън контекста Му. Ще ти каже: „Бог не остави ли Израел, когато съгрешиха? Той ги отреза и изостави! Настоящият ти сух период, ежедневната ти борба с изпитанията и проблемите са доказателство, че Бог не е с теб. Святият Дух те е изоставил!”

Това беше лъжата, която дяволът засади в ума на Гедеон. Израел бяха предадени в ръцете на мадиамците и бяха жестоко измъчвани от тях, но Бог прати ангел, който му каза: „Господ е с теб, силни и храбри!” (Съдии 6:12)

Гедеон се огледа наоколо, след което чу лъжата на дявола и каза на Бог: „А Гедеон му рече: О, господине, ако Господ е с нас, то защо ни постигна всичко това? И къде са всичките Му чудеса, за които бащите ни ни разказваха, като думаха: Не изведе ли ни Господ от Египет? Но сега Господ ни е оставил и ни е предал в ръката на мадиамците” (Съдии 6:13).

Истина е, Бог ги предаде на мадиамците, но само, за да ги накаже. Той никога не изостави възлюбения си Израел и никога не се отказа от хората Си. Той ни оставя да бъдем наказани от врага, но когато се свърши, Той казва: „Долу ръцете, това е Моя народ.” Бог удържа на думата Си, въпреки, че Гедеон не успя да види това.

Убеден съм, че дяволът се опитваше да пробута на Моисей лъжата, че Бог ще изостави Израел и повече няма да ходи с тях. Но Моисей познаваше Божието сърце и отхвърли лъжата. Той предупреди народа, че те ще се върнат към греха и ще се обърнат към идолите в последните дни, разгневявайки Бог. Грехът щеше да застраши самото им съществуване и да ги разпръсне по цялата земя.

„Но ако от там потърсите Господа твоя Бог, всеки от вас ще го намери, ако го потърси с цялото си сърце и с цялата си душа. Когато се намериш в скръб, и всичко това те постигне, ако най-после се обърнеш към Господа твоя Бог и послушаш гласа Му, то, понеже Господ твоят Бог е Бог милостив, Той няма да те остави, нито ще те изтреби, нито ще забрави завета, за който се е клел на бащите ти” (Второзаконие 4:29-31).

Възлюбени, ние имаме още по-сигурно обещание от Господ: „Защото Бог е казал: „Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна.“ Така че ние смело можем да кажем: „Господ ми е помощник, няма да се убоя; какво ще ми стори човек?” (Евреи 13:5-6). „И ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света” (Матей 28:20).

Независимо през какво преминаваш в момента, Исус е казал: „Никога няма да те оставя.” Бог винаги е с теб!

Ако търсиш Господ, Той е с теб, без значение какви лъжи чуваш, без значение какво чувстваш или какви са обстоятелствата. А ти трябва да се изправиш лице в лице с дявола, с всички демони от ада и да кажеш: „Не ме интересува какво казвате за това как се чувствам – Бог е с мен!” А „ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?” (Римляни 8:31)

2. Изследвайте себе си, вижте дали сте виновни за греха на неверието.

„Внимавайте, братя, да не би да има в някого от вас зло сърце на неверие, което да отстъпи от живия Бог” (Евреи 3:12). Това е писано не към грешниците, а към вярващите. Той казва: „Вие, участници в небесния призив. Внимавайте. Гледайте да нямате зло сърце на неверие!”

Този пасаж ясно приравнява отделянето от Бог с невярващото сърце – не с наркотици, алкохол или прелюбодеяние – тези неща се случват, когато се отделим от Господ. Не, Библията казва, че онова, което ще те накара да се отвърнеш от Бог, е неверие в сърцето ти.

Авторът на Евреи свързва всичко това: 1) зло сърце на неверие, 2) закоравяване на сърцето, 3) отделяне от Бог. Ето как става процеса на закоравяването: първо позволяваш на Сатана да те излъже. Второ, бива посадено семе на неверие. След това закоравяването причинява всякакъв вид разруха – суша, празнота, упование на чувства и емоции. В крайна сметка в сърцето си се оттегляш от Бог.

Поради неверие Израел отказа да влезе в Ханаан и да завладее земята. Десетте израелски съгледвача унищожиха вярата на хората и доверието им в Бог с лошите новини, които донесоха. Така че, Бог ги запрати да се скитат в пустинята в продължение на четиридесет години. Те решиха да отидат в Египет без Бог и аморейците ги победиха. „Тогава вие се върнахте и плакахте пред Господа, но Господ не послуша гласа ви и не даде ухо” (Второзаконие 1:45).

След Възкресението, неверието закорави сърцата на единадесетте ученика. Те знаеха, че Исус беше казал, че ще възкръсне, но сърцата им се изпълниха с неверие:

„И като възкръсна рано в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем беса. Тя отиде и извести на тия, които бяха Го придружавали, и които Го жалееха и плачеха. Но те, като чуха, че бил жив, и че тя Го видяла, не повярваха. Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село. И те отидоха и известиха на другите; но нито на тях повярваха. После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъмра ги за неверието и жестокосърдечието им, дето не повярваха на тия, които Го бяха видели възкръснал“ (Марк 16:9-14).

Исус свързва неверието със закоравяването на сърцето. А неверието беше нещото, което Той не можеше да търпи в учениците Си. Когато им се яви, Той ги „порица“, което означава, че им се скара и ги укори сурово. На съвременен език, Той „им изкрещя“. Каза им: „Не мога да търпя това!“

Изследвайки сърцето си пред Господ, трябва да кажа: „Господи, разчитам Ти да ми кажеш, когато съм сух и празен. Въпреки, че Те обичам с цялото си естество, аз понякога се чувствам така. Господи, къде се корени причината?“

Евреи 3:12 ни дава отговора: „Внимавайте, братя, да не би да има в някого от вас зло сърце на неверие, което да отстъпи от живия Бог.“ Какво? Ще кажеш: неверие в сърцето ми?

Да! Защото, ако наистина вярваше какво казва Бог, Той има всичко, от което се нуждаеш, само ако отидеш при Него. Живееш ли в осъждение? Сух ли си, самотен или обезкуражен? Провери сърцето си за неверие. Ако не си в състояние да влезеш в Божията почивка, тогава неверието е основния ти проблем. Виновен си за това, че вярата ти е колеблива!

„Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа“ (Яков 1:6-7). Вътрешното объркване идва, когато се съмняваме в Бог по някакъв начин. А колко остри и силни са думите Му към нас в това отношение: „Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа!“

3. Бъдете напълно убедени, че Първосвещеника ви е трогнат от всичките ви болки, и че имате пълен достъп до престола Му!

„И тъй, като имаме велик Първосвещеник Исуса, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали. Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях. Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно“ (Евреи 4:14-16).

Ние сме поканени в тронната зала на Властелина на вселената. „И няма създание, което да е скрито от Него, а всичко е голо и разкрито пред очите на Този, пред когото има да отговаряме“ (Евреи 4:13).

Той знае през какво си преминал, преминаваш в момента и пред какво ще се изправиш в бъдеще. И те очаква смело да пристъпиш към Него!

Виждате ли, Самият Той е преживял всичко, през което преминаваме. А Той е състрадателен, любящ, пълен с милост и желаещ да помогне по време на нужда. Не е необходимо да му обясняваш нищо. Можеш просто да коленичиш пред Него и смело да кажеш: „Исусе, Ти знаеш през какво преминавам. Не мога да го облека в думи. Но Ти също си преминал през това, така че – помогни ми, моля Те!”

Във време на нужда ли си? Знаеш ли, че Той е на разположение по всяко време? Не е нужно да казваш: „Трябва да се прибера у дома и да вляза в тайната си молитвена стаичка, за да вляза в тронната зала на Бог.” Не, тронът е на твое разположение винаги, по всяко време. И Бог те кани смело и без задръжки да дойдеш – с пълно доверие, че Той ще ти отговори, че винаги ще удържи на Думата Си!

Но не трябва да носим мерзостта на неверието в Неговото присъствие. Вместо това, трябва да „убедим себе си” и да бъдем „напълно уверени”. „Но вие, възлюбени, като изграждате себе си върху своята пресвята вяра и като се молите в Светия Дух” (Юда 20).

Светии, ние живеем чрез обещания, не чрез онова, което виждаме. И трябва да сме верни на Бог; не можем да продължаваме да отглеждаме съмненията си. Вместо това, ежедневно се окуражайте в Господ, като се разправяте с всяко неверие, казвайки: „Господи, няма да живея с неверие!” Отхвърлете лъжите на дявола и изградете вярата си върху Божието Слово. След което ще бъдете в състояние да кажете при всичките си изпитания: „Аз ще се радвам, защото има къде да отида, когато съм в нужда.” Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1991 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[How to Be Faithful to God/ Как да бъдем верни на Бог](#)